

Och de gode herrar
Bleswo hängde båda två.^{8.}

Hör nu på hur Drottning Esther
Böd till måltids många gäster;
Ejself hans Excellence Herr Haman kom;
Gubbar drickom om!

Abaswerus drack och Esther gret;
Skönhet gör i världen stor förtret.

Haman med ducriner
Sig i galgen svänger,
Puffig, stinder blå och fet.

Abaswerus ful och bister,
Såg sin Premier-Minister,
I en galge femti alnar hög,
Såg mig om jag låg;
Juden se'n som Kungens bästa wän,
Swängde sig i purpur-mantelen,

Med en gyllne krona,
Wacker hufwud-bona.
Låt oss dricka, drick, ja men.

Så så ser man verdens snara!^{10.}
Höghet ofta står i fara;
Lyckans tempel är en hislig brant,
Är det icke sant?

Stolte Haman rep och mössa bär,
Sådan hufwud-bonad gör besvär.
Abasweri låra,
Dricka och förtära,
Är det enda jag begär.

Säljas i Stockholm i Björnstråhls Bokhandel.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

Fredmans Epistel,

som är dess sista tankar.

Gubben är gammal, urverket dras,
Wisaren wisar, timman klar.
Döden sitt tinglas har ställt wid mitt glas;
Kring buteljen strött sina pilar.
Förstig jag skådar min Stjerna och Sol
Wandringseman hör nu min Basfiol
— — — Moritz, din tjenare hwilar.

Klaraste sköte, ljufliga barm!^{2.}
Sorgligt de blommors lif föröddes;
Som gaf min far, till min sweda och harm;
Wällust i den såna där jag föddes.
Men båda sofwa. Gutär i förtret!
Sjung Moritz, sjung om hur ögat gret
— — — Wid de Cypresser som ströddes.

Raalande flugga, brusiger min,^{3.}
Slapad att Bacchus gå till handa;

Blåddrager tunga af brännvin och vin
Känn der far min, Känn der hans anda.
Fröja och Bacchus gaf kring den ett sken,
Mowitz lät bland mina faders ben
— — — Detta mitt stoft så sig blanda.

Ahasverus war så måktig
Med en Persisk krona präktig;
Ja, hans riken woro, drick låra du,
Hundra tjugu siu.
Ahasverus satt så gullgul och sur,
Som ett Lejon i en jungfru-bur;
Wällust war hans åra.
Låt oss nu förtära,
Och wår flaska tömma ur.
Stottet fullt af härligheter,
Och skarlakan till tapeter;
Bänkar woro der af bara gull;
Uj aj aj lull lull!
Stort kalas nu uti Susan war,
Jemt ett hundra åttatis dar;
Kungen sjelf traktera.
Låt oss dricka mera;
Låt oss klinga par om par.
Ahasveri bord det prälar;
Win bars fram i gyllne skålar;
Spicke, skinka, härlig semmar-mat
Låg på silfver-fat.
Likom hos wår Konung plågar se,
Sick Landshöfdinge och Öfwerste,
Wid hans tåfel spisa.
Sjungom nu en wisa,
Låt oss wänligt hjerta ge.

Man ser af de helga skrifter,
Ahasverus han war gifter,
Drottning Wasthi hette hans gemål;
Drickom hennes skål!
Hennes Maiestät i Persien
Bröt mot Kungen som sin äkta wån;
När han wille leka
Börja hon att neta;
Mången gumma gör så än.
Kungen uppå sjunde dagen,
Utaf win och kärlek tagen,
Skickar sina två Kamrerare,
Att sin Drottning be;
Gud nå den, som när han slickan ser,
Ej går sjelf, men skickar sin Kamrer!
Den är att bellaga.
Låt oss glaset taga,
Låt oss dricka mer och mer.
Drottning Wasthi will ej lyda;
Låt en ann' sin krona pryda;
Pigan Esther fick en gyllne skrud,
Blef en Kunga-brud.
Hon had' en Kusin Mardochai;
Judar äro skålmär, weta wi
Skål för gamla Juden!
Skål för unga bruden!
Skål för hela frieri!
Juden satt wid Kungens trappa,
Släppte flickor in som klappa;
Lagom slyla för en Jude nog,
Jungfru-bur och krog.
Två Kamrerare wid dörren stå;
Galen sig förwarrar,